

24424, III, H, t, 2. T. 1.

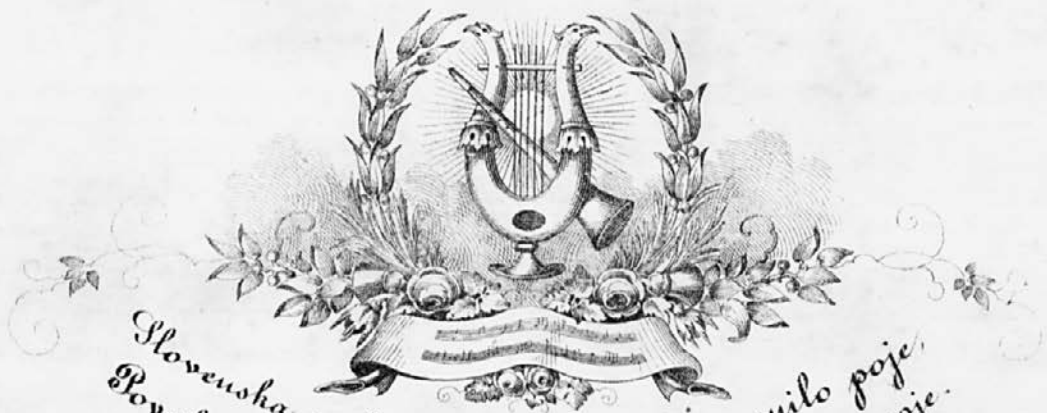
III
H. 24424
28) 1/2 in. 3

Sedmi zvezek. *1. izd.*

—♦—
Natis in kamnotiskarnice Jožefa Blaznika 1862

24424. III. H. b. 2. f. 1

*Slovenska gerlica o domačim logu milo poje,
Povabi pevati drage brate, drage sestre svoje.
Drobtince.*

Budnica.

Allegro.

f Bubañ silno bu--di, nas obojker--va--vi, *ff* bratje slavsko ustanimo vsi;
Prizimo sad no--ve žrtve majci Sla--vi, kažmo bratcu dasmo Slanjan--ni.

pp. drum--- s herci naše će prečasti sloboda svim
složno složno kajdronaprot proti našim dušmanom

Slanjanom s herci naše će prečasti slo--be da svim Slanjanom, Beri--mo se hrabro za Slanjansko reč.
Ni daj--mo se našim dušma--ninom več. D.C.

Savica.

Najp. G. Riharja.

D' L. Teman-a.
Moderato.

p Nič na nebu zvezdice pri--žiga, V jezeru njih svet pri svetu miga,

nič miru ne drami tih---ga, *f* Le Sa---vica hči kraljeva pri bob--

ni in pesem peva, od nje doma slavnimirni--ga— Le Sa-ga.

2.

Megla zginje, jutru zor vzdignati,
 Mladi dan začne se oživljati
 Vsa narava radost diha le;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva,
 Da sercé slovensko mílo je.

3.

Kar oblaki gor se pripodijo,
 In dolinomirno zatemnijo,
 Hučo vrme krog in krog versí;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva,
 Da zmagoavca čez Slovence ni.

4.

Bliški obzari sterno peč' visavi,
 Grom pretresa žile sive glave;
 Pispedi razpenjeno vedo;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva!
 Hrabrosti slovenske kene ne bo.

5.

hák pod sumnim slapom kamnije pleše,
 Búga val od terde stene krese,
 In v vertincih urno suče krog!
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva:
 Rod slovenski brani ljubi Bog!

6.

Bliški povgasne, grom strašivni mine,
 In nebo zdaj čisto čez doline/
 Se razspenja hladni diha pih;
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni in pesem peva
 Od prelepih časov svobodnih.

7.

Zepečiva mirno vsa narava,
 Od Savice preč' čolnicah plava;
 Zadržije slišim zdaj se pesmico,
 In Savica, hči kraljeva,
 Pribobni, razglasno peva,
 Od Slovenje slavno pesnico.

Samče.

Moderato.

P *V*log e - - - no hi - - - - si - - - co i - - - - mam, pre - -

le - pa je iz - bi - ca hram, al kaj mi po - - - maga, ta

hi - ši - - - ca blaga, kjer o nje te pre - binam jest sam.

f

2.

*Pred hišo lep ganček imam,
 Proč deleč se vidi od tarn,
 Na visoke planine,
 Zelene ravnine
 Almal mi je za nje, ksem sam.*

3.

*Pred hišo na klopci sedim,
 Tabak si napravim, kadim;
 Vedno sem' zdeha,
 Sem len koker voha
 Zato kjer ga puham le sam.*

4.

*Tud rožic veliko imam,
 Po vertu, po oknu, po hram,
 Prelepe cvetejo,
 Še lepši dišejo
 Al kaj, ki jih duham le sam.*

5.

*Tud tičce proč tepe imam,
 Da jih za pet kron ne predam;
 Prelepo pojejo,
 Veselje zenejo
 Al kaj, ki jih slišim le sam.*

6.

*Okol in okol je, moj stan,
 S prelepim je drevjem obdan,
 Mi okne napleta,
 Mi sadje obeta
 Al sem' ga pač ljubi, ksem sam.*

Prostost.

Andante.

p 0 ve--se--tim jutra zo--ru hodil sim po hišnim dvoru, kar jo *f*

tiček perskaktja; kar jo tiček perskaktja; Ah ni 'mogel perte- *pp*

te--ti, se mu mo-ra milo zde-ti, zderta je peruti--ca, zderta *f* *p*

8

je pe-ruti- - ca, zderta je peruti- - ca, zderta je peruti- ca.

2.

*Matica za njim peršoiga,
 Posvari ga, mu pomiga,
 Kam de revček naj hiti.
 Kak se spenja, kak skakuje,
 Milo, milo kak žatuje,
 De obéh perutic ni.*

3.

*Kupe zerna zdaj zagleđa,
 Jih obšakje, jih obseda,
 Kupce krog in krog obgre,
 Pa mu matica zapoje:
 Varuj, varuj dete moje,
 De kdo ne zasaci te.*

4.

*Meni zlo se tiček smili,
Ga oleti hočem siti
K sebi bliže vabim ga:
Bedi moj, te bom napajal,
Pilal pridno, ne nagajal,
Dal ti desti dobriga.*

5.

*Kar se mati oglasila:
Sineček! kaj si te svarila?
O brezskerbna ti mladost!
Tiček zdaj vso moč si vzame,
In se vzdigne, ter objame
V viših zrakih ga prostost.*

6.

*Zdaj zažvergolita sladke,
Glasne pesmi, milogladke,
De razlega se nebo. —
Mislim, de sta hvalo peta,
De jih sužnost ni objela;
Sužen biti je stražno! —*

Bes. Dr L. Toman-a.

Na razhodu.

Nápev J. Goršič-a.

Andante.

Kje so ča--si? Kje so dnovi? ko smo stane mi sino--vi,

vedno biti združeni, čas verti se v večnim tiru, dan hi--ti po čas nim

vi--ru, dan bli--si in dne--va ni dan bli--si in dne--va ni.

2.

*Kje domači glasi miti,
 kje svobodno so glasili
 Se iz serca mladega?
 Ah so pošumeli v gaji,
 Na veselim, ljubim kraji
 Doma serčno dragega. —*

3.

*Oj kje družbe so vesele,
 kjer zdravljice so se peele,
 kjer šumelo vince je!
 Ah so družbe se locile —
 So zdravljice potihnile;
 Časa morje vse požre. —*

4.

*To ločitva opomina,
 Ponovi se bolečina,
 V tem selzice nam tijo,
 Pred ko gremo, se objimo,
 Zvesti biti prišezimo
 Slavi, kamorkolj gremo. —*

5.

*Kmal na mejah bomo stali,
 Bratom dragim zajokali,
 Bratom milega serca;
 Bratje! z Bogom ostanite,
 Nikdar nas ne pozabite —
 Vsi smo doma enega.*

6.

*Težko je odločen biti,
 Dom in drage zapustiti, —
 Tega, tega se bojim;
 Ker le z brati vkup živeti,
 Z brati svojimi vkup umreti
 Vedno vedno si želim.*

7.

*Če grobovi se odprejo
Delec' unekraj nam zamejo,
Krijim prijatti! romajte;
Pejokajte na gomile
Solze bridke serčnomile,
Na košice bratovske.*

8.

*Z Bogom, z Bogom! si recimo,
Bratje zadujic' se objimo,
Dokler čas nam pripusti;—
Kmalo, kmalo čez doline
Drage, slavne demovine
Vpluje kraje nas derov. —*

*Besede Wither-ju.***September.***Nap. J. Fleišman-a.**Allegro.*

f *Tertica mila jest te čas--tim; draga mi bi--la, dokler ži--vim.*

R Grozdice sladko zobat ve---lis' zsmehampreslad-ko, vince ro--dis. *Tertica
Draga mi*

mila jest te čas - - tim. f
bila dokler ži - - vim. 4

dudl dudl dudl dudl dudl dudl dudl dudl dudl dam.

2.

Ti si kraljica,
Zlatih cvetic;
Razveselica
Ljubenih tic.
Tertica bela,
Vsmili se me,
Ti si vesela,
Oh jest pa ne!

3.

Mene je z jokam,
Rodila mat'
Z jokam in stokam,
Pojdem tud spat.
Tertica mila,
Jest te častim;
Draga mi bila
Dokler živim!

Besede Obalo.

Studenček.

Andante.

Nap. J. Fleišman-a

Duett 2 Bassi.

2 Tenori.

p Stu---denček pod skalo sa---motno ku---pi, vo--

p di--co prav zalo pred saboj va---ti. U senco se skrije, ko

f sence gors - ko po logu za sije, nad bistro vo---do.

2

*Zdaj merzla vodica,
 Po senci sumi;
 Iz ktere se ptica,
 Napiti želi.
 Bliz tebe stojijo
 Violce lepe,
 Prav žlahtno cvetijo;
 Prijazno diše.*

3

*Pri tebi počijem,
 Se dobro hladim;—
 Se vode napijem,
 Ter žejo vgasim.
 Studenček pod skalo,
 Samotno kupi;
 Vodico prav zalo,
 Pred saboj vati.*

Ločenje.

[alt Fr.: Abschied]

Adagio.

Post. Ant. Leban.

Če labud' prot jugle--te, hje v de--že--le bolj gor-he, če od drevja list le--

ti, zi--me jv--je vse vmori vpraša tuž-nome ser-ce, vpraša tužnome ser-ce,

al se bo--mo vi-----dli še, hjer ločit' oj ločit' mi'

rani ser--ce, kjer lo---čit' oj ločit mi rani ser--ce.

2.

*Nó se rožce oblete',
 Slavci žalostno molče',
 Se prijatli loči jo,
 Solzni jemljejo slovo,
 Vpraša tužno me serce:
 Al se bomo vidli še t'
 Kjer ločit, oj ločit mi rani serce.*

3.

*Če nam starši odmerjo,
 V černo jamo jih neso;
 Mir in pokoj Bog jim daj,
 Nam poslednje-večni raj.
 Vpraša tužno me serce:
 Al se bomo vidli še t'
 Kjer ločit, oj ločit mi rani serce.*

4.

*Serce bridko ne žaluj,
 Grenko žalost premaguj,
 Kar na zemlji le živi,
 Vse te kratek čas terpi.
 Vsak želi in govori,
 Dab' tud tam bli združeni,
 Kjer ločit, tam ločit blo večno gorje.*

Besede Praprotnik-a.
Allegretto.

Delapust.

Nap. J. Fleišman-a.

f Pri- - - jazno zvo- - - nenje vdo- - - ti- no do- - - ni, nam

praznik zna- - - nu- - - je ve- - - se- - - lo gla- - - si, in de- - to te-

žavno kon- - - ča- - - ti smo že, do- - - voljno, ve- - - se- - - lo nam

f *ff*

bije ser---cé, do---voljno, ve---selo nam bije ser---cé.

2.

*Hvaležno zapojmo
Zdaj slavo Bogu,
In pojdemo veselo
Počivat domu!
Gospodovi praznik
Približal se je,
On duši veselje
In moč nam daje.*

3.

*O kako zahaja
Nam solnce lepó,
Ozera se mило
In jemlje slovo!
Oj, solnce prijazno
Vabiti nas će,
Na praznik veseli,
Da z njim bi šli tje.*

4.

*Tam vedno obhaja
Se praznik vesel,
Niholi ne mine,
Ga Bog je začel!
Ko enkrat se stekel
Življenja bo čas,
Bo delapust večni
Tud prišel za nas.*

Sanjač.

Moderato.

J. Hašnik-a.

Soln-ce je za goro, zvezde svet svetijo, jest pa rad

sanjam, če tu-di bu-dim! jest pa rad sanjam, če ravno budim.

2.

*Sanje me veselo,
Mar so lažnive vse,
Kadar kolj sanjam,
Tud srečen sim taj.*

3.

*Sreča res pisana,
V sanjah z menoj jigra,
Torej rad sanjam,
Da srečo lovim.*

4.

*Sanje naj slajši mi,
Mila luč zvezd deli,
Sanjam da reče,
Mi zvezda svetli.*

5.

Himska mi cesta dá
 Sanja kaj lepega,
 Sanjam, da svetl
 Vnebesa mi pot.

6.

Raže nebeski kroz,
 Felki mi zvezdni voz,
 Sanjam da vozim,
 Po nebu se znim.

7.

Radar med zvezdami,
 Siba je viditi,
 Sanjam da došlo
 Kaj zaljga me bo.

8.

V trinjajo zvezde se,
 Smert mi na misel je,
 Sanjam, da v trinja,
 Zivljenje mi se.

9.

Ljubezniv smarni kriz,
 Serčnost mi ti deliš,
 Vidim te, sanjam
 Da straha ni več.

Gorska.

*Andante.**Narodna.*

Po go--rah gro-mi in blis-ka, fantič mej v po--toku

oris-ka oriskaj oriskaj al pa poj, k' sim ve-se--la tud ne-

cej oriskaj' oriskaj, al pa poj, k' sim ve-se--la tudne--cej.

2.

*Jest sim zvezde pregledovala,
In te to premišlovala;
Kdo je vriskal, kdo je pel?
Kdo je bil tako vesel?*

3.

*Če te hjo ljudje srečovali,
In te bodo popraševali:
Kot si hodil, kje si bil?
Da si čevlce obrosil!*

4.

*Jest sim hodil po planinah,
Po zelenih tam ravninah;
Tam sim hodil, tam sim bil,
Drobne ptičice lovil.*

5.

*Kaj so to za ene ptičce;
Ki imajo rudeče ličce,
Ki imajo černe oči?
Od njih se lahko molči.*

